

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Herceg & Mauthner.

Pécs, 1897. szeptember hó 2.

(* *) Harmíncszor volt holdtölte azóta, hogy lapunkban lelepleztük azokat a kiállítási szédelőket s bár közleményeink annak idején visszhangot keltettek az egész magyar sajtóban s bár ezek a jeles firmák azóta megsarcolták egész Magyarország előkelőbb iparosait és gyárosait hamis kitüntetésekkel, még hajuk szála sem görbült meg, s miután már idehaza megéreztek a pecsenyészagot, attették működésük színterét Belgiumba és Ausztriába.

A belga kormány azonban erélyesen föllépett ellenük s ennek az erélyes föllépésnek volt a következménye, hogy a mi kereskedelmi kormányunk is egy körrendeletben hívta föl a kamarák útján erre a két jeles iparlovagra az ország figyelmét, kijelentvén a körrendelet, hogy ezek a jeles firmák mindenütt olyan helyeken rendezik az ő magán kiállításait, ahol ugyanakkor hatósági felügyelet alatt hivatalos kiállítás is tartatik s így tévedésbe ejtve az iparosokat, értéktelen jutalmakat és érmekeket kapnak az előre kikötött busás fizetés ellenében.

Merészségüket ezeknek az embereknek nem mérsékelte ez a körrendelet legkevésbé, legfeljebb óvatosakká tette őket s legujabban Ausztriában csapták be az iparosoknak nagy tömegét hasonló uton-módon,

mint azt két év előtt Magyarországon megcselekedték, párisi és londoni nemzetközi (?) kiállítások érmeit és okleveleit szerezték meg nekik kisebb-nagyobb összegekért s midőn értéktelen portékájukért a baksisokat zsebrevágták, a markukba nevettek.

Az osztrák kereskedelmi miniszter azonban nem érti a tréfát s tekintve, hogy ott, a Lajthán-túl is ezerszámra csapták be az iparosokat 100—600 forintig terjedő összegekig, erélyes hangú körrendeletet bocsátott ki a két magyarországi származású iparlovag ellen, kijelentve, hogy amit ezek végeznek, az nyilvánvaló csalás és a rendelet végén fölhívja a kamarákat, hogy ott, ahol érik ezt a két jeles firmát, a hatóság közbejöttével fogassák el.

Sőt tovább is megy az osztrák miniszter körrendelete, meghagyja, hogy ezek az értéktelen érmeke, oklevelek s rendjelek elkobzandók s az illetékes kamarák útján közvetlenül hozzá terjesztendők föl, továbbá a gyárosok és iparosok eltiltandók szigorú bírság terhe alatt, hogy ezekről a soha nem létezett párisi és londoni kiállításokról adott érmeke, kitüntetések fölhasználtságának reklámul számlákon, címkéken, kalap és ruhabéléseken stb.

Csak gratulálni tudunk az erélyes osztrák kereskedelmi kormányunknak, amiért megmutatta a mi magyar kormányunknak is a követendő helyes utat. Utóvégre is az

az iparosság, kereskedők nem szabad prédaí ilyen szélhámosoknak s mindenkor a kormányok föladatát képezi. ilyenek ellenében megvédelmezni a hiszékeny közönséget.

Két éve mult, hogy merészségükben és vakmerőségükben annyira vetemedtek ezek a jó madarak, hogy lapunkat sajtópörrel tisztelték meg; sőt úgy látszik, kormányunk is ellenük van, amiért lelepleztük ezt a két jeles iparlovagot az ezredévi kiállításunkon üzött hasonló manipulációik miatt, azt a hitet és meggyőződést keltve föl bennünk, hogy nálunk is pénzért osztogatták a kitüntetések. Mert annyi tény, hogy ez a két firma a kormány megbízott ügynökeinek hazudva magát, ezeket zsebelt be olyan kiállítóktól, akik tényleg csakugyan kaptak kitüntetést.

A mi kegyes kormányunk a helyett, hogy Herceg és Mauthner urakat, akiket mi megneveztünk annak idején, vonta volna kérdőre, bennünket fogott sajtópörbe, a miért reá mutattunk azokra az üzelmekre, amelyek mélyen sértik Magyarország reputációját.

Szívesen állunk elébe az immár kilenc hónap óta folyó sajtópörnek, amelynek bizonyító adatait már közöltük is a kereskedelmi miniszterrel ennek határozott fölhasználására, abban a hitben és föltevés-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A pécsi iparos-tanonciskola keletkezése és fejlődési mozzanatai.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —
(Folytatás és vége.)

Buk József rajztanítót követte 1828-ban Pflilf Máté, ki nemcsak kiváló rajztanító volt, hanem más különben is képzett, művelt ember és különösen megemlítendő, hogy 10 nyelvet beszélt. A rajziskola viszonya és állapota ő alatta sem igen változott, mégis örövendetes jelenségként fölemlíthető, hogy alatta a tanulók száma az egyes években már a százat jóval meghaladta és a mellett, hogy a rajztanítási eredménye mindenkinél teljes ismerésre talált, találunk a népiskolai, gimnáziumi tanulók részére mindennap 10—12-ig rajzoktatást, a hová a jobb módú iparosok is elküldték tanoncaikat, az általános ipariskola pedig ezenkívül vasár- és ünnepnapokon volt 2 órán át, 130—140 tanulóval. Az ötvenes évek elejétől kezdve már magyar nyelven szerkesztett kimutatásokra is akadunk.

Arra nézve, vajjon részesültek-e az iparostanoncok a század első négy évtizedében a közismereti tárgyakban is oktatásban s ha igen, miből állott ez, arra nézve pozitív adat-

tal nem birunk, bár van 1795-ből egy helytartótanácsi rendelet, mely a többek közt azt mondja: »minthogy pedig oly inasok is vannak, akik sem írni, sem olvasni nem tudnak s így a rajziskolában sem igen boldogulhatnak, azért minden városban — ahol nemzeti iskolák vannak, fölláttandók az ugynevezett vasárnapi és ismétlő iskolák, melyeknek némely helyen már szép sikerrel működnek s ezekbe kivétel nélkül minden iparos és kereskedőinas tartozik hetenkint 2 óráig járni.« Ezen rendelet ellenőrzése a politikai hatóságoknak és céheknek kötelességévé tétetett.

Mennyiben vonatkozott e rendelet a tanoncok közismereti oktatására és egyáltalában volt-e eredménye, mint fent említett, levéltárunk nem nyújt felvilágosítást. Biztos adatot csak 1853/54-ben találunk, a mikor ugyanis az iparos tanulók részére a közismereti tárgyak tanítására a belvárosi tanítók vezetése alatt, vasárnapi ismétlő iskola szerveztetett s ez időtől kezdve az oktatás e szervezetben az újabb rendezésig megszakítás nélkül folyt, bár nem nagy eredménnyel, mert az iparosgazdák indolenciája, sőt mondhatni ellenszenve folytán az iskolalátogatás mindig a legrendtelenebb volt, noha a tanoncok iskolai bizonyítvány nélkül föl nem szabadulhattak.

1854/55-ben még mindig csak 2 osztály van és a kimutatás szerint az I. osztályba járt 60 tanuló, a II. osztályba 117, a rajziskolába 102. 1855/56-ban már van 2 első

osztály (egy magyar 145 és egy német 125 tanulóval) és 2 második osztály (egy magyar 81 és egy német 162 tanulóval). 1856/57-ben az első osztály vegyes tannyelvű 140 tanulóval, második osztály ismét van kettő, 1 magyar 124 és egy német 96 tanulóval, de már van vegyes tannyelvű III. osztály is 89 tanulóval.

Hogy a tanulók száma ez időben oly feltűnő nagy, az a Bach-korszak ugynevezett zsanđer erélyének eredménye. A hatvanas és hetvenes években e szám már nagyon is megcsökkent s ha a tanulók be is iratkoztak, tényleg még sem jártak, mert a rendőrség bírságolásától alig tartottak. Jártak is, nem is és ha elérkezett a felszabadulás ideje, lefizették az 5 frt tandíjat, kaptak igazolványt és felszabadultak, ha nem Pécssett, hát igazolvány nélkül illetékességi helyük járási szolgabíró-ságánál.

A hatvanas években van külön I. II. III. és IV. osztály és a tannyelv magyar. A tananyag az iparostanonciskolai osztályokban, a népiskolai négy osztály anyaga volt ugyan, de valóságban rendszeren ezen alul maradt, miután a faluról beözönlő tanulók előismerete éppenséggel semmi volt, a mivel különben vidéken a mai iparostanonciskola is küzd.

Az 1881/82. évben a pécsi kereskedelmi és iparkamara a fennálló vasárnapi iparos ismétlő iskolától függetlenül a kir. főreáliskolában a jobb előkészültséggel bíró tanoncok

ben, hogy véget fog vetni a további szélhámosságoknak.

Nagyon jól tudjuk, hogy a magyar kormány mindenben szereti utánozni az osztrák kormányt, utánozza most is, bocsásson ki hasonló körrendeletet s akkor röviden lehet végezni velök s megszabadítani az egész kontinens iparosságát ettől a két szélhámostól. És ha ez a rendelet hasonló lesz az osztrák rendelethez, úgy akkor eltűnnek a cipőhúzókról, kalap- s kabátbélésekről azok a Herceg-féle kitüntetési érmek, melyeket kaposvári és pécsi iparosok még máig sem átallanak, mint valódi és jogos kitüntetést használni, ami iránt a kamarához már többen tettek följelentést.

Mint értesülünk különben, a kereskedelmi kormány el van határozva ennek a két firmának ügyét éppen a pécsi kir. törvényszék előtt újra fölvetetni; csak hogy ez az ut nagyon hosszadalmas. Sokkal rövidebb lenne az eljárás, ha befognák őket, mire nézve a kereskedelmi miniszter ur bővebb tájékoztására ideiglatjuk a két firma lakáscímét: Budapest, VI., Gyár-utca 19. sz. Egyebekben most végre hinni merjük, hogy a mi kormányunk is elégtételt fog szolgáltatni a sok rászédett magyar iparosnak és kereskedőnek.

H i r e k.

Pécs, 1897. szept. 2.

Festett világ.

Hajlonghat a fűszál a porban
Szelid szellőnek hízogó szavára,
A nádszál zughat meghajoltan
És megkonyulhat a csalán,
Az orkán villámló haragja
A fűzfabokrot megragadja
S a föld porába bírja nyomni:
De a tölgy nem tud meghajolni!
Lehet: hogy egykor étlen, szomjan
Didergek szertezüllő rongyban
S a szenvedések kintpadán
Adom ki megcsigázott lelkem.

részére új iparos-tanonciskolát szervezett kezdetnek egy osztálylyal a közismereti tárgyakra, melyet 69 tanuló látogatott. E mellett a város hat osztályt tartott fenn az iparos tanoncok részére, melyekben előismeretüknek megfelelő tanterv szerint nyertek oktatást úgy a közismereti tárgyakban, mint a rajzban, heti 4 órában. 1882/83-ban az állapot változatlan. 1883/84-ben azonban a kir. főreáliskolában már van 2 osztály 72 tanulóval és egy rajzosztály 92 tanulóval; a városnak van 8 iparososztálya és ezeket látogatja összesen 580 tanuló, rajzban azonban csak 95 tanuló részeseül s ezek is többnyire az építészeti szakhoz tartoznak. — 1884/85-ben a főreáliskolai iparostanonciskola a harmadikkal is kibővítették, de azért az összes tanulók száma mégis csak 90, minek oka részben abban keresendő, hogy a felvételnél felette szigorúan jártak el, másrészt az iparosok nem akarták tanoncaikat ide küldeni, mert az előadások hétköznapokon tartattak; a város 8 osztályában van ez évben is 576 tanuló, kik közül 110 részeseül rajzoktatásban.

Az iparostanonciskola ügyét a kormány rendelkezései szerint a tanoncok előképzettségének megfelelőleg rendezte 1885-ben a város és ezuttal a kormány rendelkezése szerint az iparostanonciskolai bizottságot megválasztotta, mely május hó 21-én meg is alakult és működését a jövő tanévre való előkészüléssel nyomban meg is kezdte. A város a keres-

Lehet: hogy egykor elhagyottan
Szeretteim elűznek engem
S valami néma pusztaságon
Ér el szabadító halálom
S a por föld el szárnyán a gyors szele-
nek:

Még akkor sem fogok én holmi
Magasra látó törpe embereknek,
Alázatosan meghajolni!

*

Ki nem perget olvasót se
Szombaton, se ut közön,
Görbe háttal, görbe nyelvvel
Mindenkinek nem köszön
És az Isten nevével nem
Hivalg uton-utfelen:
Összesugjuk úgy mögötte:
Átkozott, istentelen!

Mindhiába: az árvának
Letörülni könyeit!
Mindhiába: a koldusnak
Tele rakni két kezit!
Mindhiába: hogyha otthon
Leborulva csendesesen
Halát ad az Uristennek:
Azért csak istentelen!

A ki, mikor látják, mindig
Az olvasót pergeti,
Ajtajától a szegényt az
Lehet, hogy elkergeti,
De az Isten szent nevével
Hivalg uton-utfelen:
És csodáljuk, hogy az égbe
Elevenen nem megyen!

*

Lármája a festett világnak
Harsogva, mennydörögve zug,
Még itt belül égő szerelmünk
Lassu szavu beszéde bug,
S ezek panaszkodó sirását
Nem hallhatod, nem hallhatom:
Itt benn az hallik mindszüntelen:
Szeretlek, édes angyalom!

Lármáját e festett világnak
Csöppet se vágyom hallani,
Habár az ingatag tömegnek
Csábitnak zúgó tapsai;
Mit ér a hir, mit a dicsőség,
Mit ér a pompa és vagyon:
Ha rám mosolygó kék szemednek
Szelid eget nem láthatom?!

kedelmi és iparkamara által a főreáliskolában létesített 3 osztályu iparos tanonciskolát átvette, miután annak költségeit nagyobbrészt már amugy is ő viselte és a mennyiben ezt ott meghagyta, az állapot nem igen változott, de a mennyiben a főreáliskolában elhelyezett 3 osztálynak és a népiskolában elhelyezett 8 osztálynak külön-külön igazgatója volt, ez az adminisztráció és különösen az ellenőrzés tekintetében igen sok nehézséget okozott.

Egyebekben a szervezés teljesen a miniszteri szabályzat értelmében történt, úgy a tanterv, mint a szorgalmi idő kiszabása tekintetében.

A közismereti tárgyakra heti 4 óra lett kiszabva, még pedig 2 hétköznapra (szerda és szombat) a nappali órákban 3 óra, mindenkor vasárnap. A bizottságnak ezen intézkedésének megmástitását, hogy ugyanis a tanítási időt a nappali órákra tette át, egyes iparosok több ízben kérelmezték, de siker nélkül; mert úgy a bizottság, mint a város Tanácsa tekintettel arra, hogy a tanítás az esteli órákban eredménytelen, de erkölcsi szempontokból is kifogásolható, mindig állhatatosan ragaszkodott ebbeli elhatározásához és így a tanítási idő még most is a nappali órákban van és csak a három nyári hónapban tartatik délután 5—7-ig. Az állapoton később úgy lett könnyítve, hogy az előadások kedd-csütörtökre és szerda-szombatra tétettek

Lármája e festett világnak
Mit érdekelne engemet?
Habár a palma lombos ága
Árnyán pihenni integet,
Inkább járok napsütte tájon,
Égő, rögös domboldalon,
Ha támogatni két kezembe
Liljomkezed szorithatom!

Lármáján e festett világnak
Át és keresztül mindenem
Fölcsegg, fölujjong messzeszólón
Az én szerelmes énekem.
És bár korán takarjon engem
Beomlott, szürke sirhalom —
Dalomban élni fog örökre
Szerelmed, szőke angyalom!

M. F.

Napireud 1897. szeptember 3-án.

Naptár: péntek, szept. 3. — Róm. kath. Manszvét. — Prot: Hillegárd. — Görög-kel. (aug. 22.) Zotik Zsidó: Elul 6. — Nap két 5 óra 6 perckor; nyugszik 6 óra 19 perckor. — Hold két délután 1 óra 13 perckor; nyugszik este 6 óra 13 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 22 Celsius fok meleg; légnyomás 756. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett északon csapadék és meleg idő várható.

— (A kath. egyházi zene kongresszus.) A Budapesten tartott kath. egyházi zenekongresszust ma fejezték be. A kongresszuson résztvett Glatt Ignác pápai káplán, pécsi székesegyházi karnagy is.

— (Pályázat.) A dárдай magy. kir. adóhivatalnál egy adótisztai állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a pécsi pénzügyigazgatósághoz.

— (Kezdődik az iskola.) Itt van szeptember eleje, a vakációnak ezennel vége vagyon és bezdődik az iskolai év. Az utcák képe megváltozott, apró és nagy diákok vegyülnek a megszokott utcai alakok közé. Nemi keserű dolgok elmondását nem mulasztathatjuk el ez alkalommal. Nem sok örömmünk van a jövő generációban, mert ijeszt bennünket a proletarizmus felszaporodása. A szülők, sajnos, még mindig csudálatos rövidlátással gondoskodnak fiuk jövőjéről, a kit erőnek

át, mi a gazdákra annyiban előnyös, hogy a tanoncok nem egyszerre mennek el hazulról.

A tanítók fizetése is meg lett állapítva, még pedig a népiskolai tanítók részére heti 4 óra után évi 200—200 forint, a reáliskolaiak heti 6 óra után évi 400—400 forint. Felvételt rendes tantárgyként a hitoktatás is és a hitoktatás díjazására évi 500 forintot állítottak be. A tandíj évi 2 forint lett megállapítva. A költségvetés az 1895/96 évre kitett 4600 forintot, mivel szemben azonban csak 2300 forint biztos bevétel állt szemben és mivel a város államsegélyt ugyan kért, de csak 400 forintot kapott, a hiányt a közadóból kellett fedeznie. Ugyan ez évben a Zsolnay gyár tulajdonosa gyári tanoncai részére külön iskolát létesített, melynek tanítóját ő fizeti. Ez iskola is az iparos-tanonciskolai bizottság felügyelete alá helyeztetett. E gyári tanonciskola ma is fenn áll.

1886/87-ben az állapotok csak annyiban változtak, hogy a rajzra kötelezett tanoncok részére 2 új osztály lett fölállítva, a népiskolákban elhelyezett előkészítő osztályok pedig I. osztálylyal kibővítve és helyette egy előkészítő osztály beszüntetve. Ez évben átvette a város a magán kereskedelmi középiskolától, a szintén a keresk. és iparkamara által létesített kereskedő tanonciskolát, azt a következő évek folytán szintén a törvényes kívánalmaknak megfelelően szervezte. Az oktatást a főreáliskola tanáira bízta. Az in-

erejével »ur«-ra akarnak tenni. Még mindig abban a tévhitben vannak, hogy a legjobb pálya a világon az ügyvédség; a fő az, hogy a diploma kéznél legyen. Azt vélik, hogy a kinek az Isten diplomát ad, ad annak tehetséget és pénzt is hozzá. Pedig most, midőn minden pályán túlhalmozódásról beszélünk, csak a legtehetségesebbeknek, az igazán hivatottaknak van joga a léthez. A többi elpusztul, elzüllick. Különbözik pedig folyik az általános beiratás az iskolákban. A jövő héten pedig elkezdik a tanítást úgy a középiskolákban, mint a népiskolákban.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsi állami anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Bertits János, rk., Budapest — Tichy Matild özv. Berlin Frigyesné, rk., Pécs;

Porges Miksa dr., izr., Pécs — Euphrat Gabriella, izr., Bécs;

Vogl József János, rk., Pécs — Payerle Adolphin, rk., Eszék;

Stiefl Gáspár, rk., Pécs — Piros Katalin, rk., Pécs;

Máté Sándor, rk., Pécs — Machovetz Anna, rk., Pécs.

— **(A sztrájk vége.)** A fuvarosok sztrájkja véget ért. Tegnap délután kijelentették még a sztrájkvezetők is, hogy belátják, miszerint a munkásnép félre van vezetve a szocialista izgatók által s a sztrájkot mára végleg beszüntetik. És ma folyt is már a fuvarozás mindenfelé s a béke visszatért a munkások közé. Így hát fiaszkót vallott annak a pár dologkerülőnek a törekvése, a kik még a kőművesek szövetségével biztatták a sztrájkra a fuvarosokat; persze kitűnt a turpisságuk, hogy — ha esetleg a sztrájk általános lenne — ők nem saját jószántukból szüntetnék be a munkát, de nem dolgozhatnak, mert nem lenne anyag a munkához. Node most már szent a béke, a rend helyreállott, a mi végtére szükséges is; mert ha munkásaink most nem dolgoznak, mikor van munka, mit es-

tézetnek van ma négy osztálya; 1 előkészítő, továbbá I., II. és III. osztálya. Ez évben tartott meg az első munka és rajzkiállítás, a kezdet nehézségei dacára a legszebb sikerrel. Részt vett 45 tanuló 121 tárggyal. E kiállítások ez idő óta minden évben rendeztetnek, még pedig mindenkor a husvéti ünnepek alatt s a tanulók valóságos versenynek egymással, minnek hatása évről-évre a kiállított munkák csinosasága és rendszeres elkészítéséből tűnik ki; de visszahat a gazdákra is, mert észrevehető, hogy ezek is mindinkább több gondot fordítanak tanoncaik kiképzésére, tartván a közönség kritikájától, mely a kiállításokat előszeretettel látogatja. (A látogatók száma 2—300.) Az ifjúság e kiállításokon pénzjutalmak és díszes dicsérő okleveleket kap. A utolsó kiállításon 293 tanuló 433 tárgyat mutatott be, a rajzkiállításon pedig 212 tanuló 1—2 sikerültebb rajzot mutatott be.

Az 1887/88. évben a népiskolában elhelyezett tanonciskolában az I. osztály már párhuzamosítva lett s ez időtől kezdve a fejlődés fokozatosan haladt előre és mint 1888/89-ben a II. osztály és 1890/91-ben a III. osztály megnyílik, mindig egy-egy előkészítő osztály szűnik meg.

1889/90-ben az építő iparostanoncok részére a téli tanfolyam lett megnyitva, egyelőre egy előkészítő és egy I. osztálylyal, a következő évben pedig a II. osztály.

nálnak akkor, ha dolgoznának és nem lesz hol, mert nem lesz munka?!

— **(Egy darab az Ős-Pécsből.)** Még a szomorú emlékü Köszt-féle robbanási katasztrófa előtt vásárolt Köszt János egy rozoga, talán száz évesnél is régebb házat, a citrom- és irgalmas utca sarkán, hogy majd ott fog építkezni és oda helyezi át üzletét. A fölmondást elvégezte a katasztrófa, a melyben Köszt vagyona jó részét odavesztette. Minthogy tehát gyökeres építkezésre nem futja, hát tataroztatni próbálta az épületet s a kőművesek a szüette tető alatt olyan tessék-lássék vakolási munkát végeztek, hogy minden arrafelé járó-kelő borzongással kerülje ki azt a házat, mely minden pillanatban beszakadással fenyeget. Ebben az irányban több oldalról figyelmeztetve lettünk, a helyszínén járt tudósítónk is álmélkodva győződött meg a veszedelem közelségéről, a mely mindenestre eltávolíttatik, miután ma délelőtt a rendőrség karhatalommal akadályozta meg a rozzant tető alatt való további piszmogását a kőműveseknek, mert Klein városi osztálymérnök jelentette az épület veszélyes voltát. A közönség tehát meglehet nyugodva, az az épület el fog távolíttatni, legalább így mondták a város-házán.

— **(Veszedelemes játék.)** Két kicsi gyermek, alig négyévesek, a D. Varga János, döbröközi lakos, Lajos nevű fiacskája, meg a szomszéd Lezsákék Sándorkája összekerülvén a másik szomszéd leányával, a kis Herke Annával, játékba fogtak. Vendégeskedést játszottak s hogy a gazdaasszonynak megtett leányka meg tudja őket vendégelni, hát tüzet raktak a Vargáék szárazmalma megett. A tűz lobogó lánggal égett s nem vette észre senki, a ki tudatával birt volna a veszedelemnek, a mit a játék okozhatott. És okozott is, mert a malom tetőzetére esett egy parázs és azt lassankint lángba borította. Ekkor már késő volt a megrémült gyermekek jajveszékése; a tűz rohamosan terjedt, felemésztette a malom tetőzetét s onnan átesapott a lakó-

1891/92-ben a téli tanfolyamot a III. osztálylyal is kibővítik, de a II. osztálylyal kapcsolatosan egy tanító vezetése alatt, mely állapot csak 1895/96-ban szűnt meg, azaz a téli tanfolyamban is külön III. osztályt állítottak.

1893/94-ben a kereskedelmi tanonciskola végleg szerveztetett, azaz egy előkészítő osztálylyal meg lett toldva és a főreáliskola helyiségeibe áthelyezve, a főreáliskolában levő 3 iparostanonciskola pedig onnan elvive és a többiekkel egy igazgatóság alá helyezve, s ez idő óta a tanulók száma folyton nagyobbodik, a beosztás és osztályozás könnyebb, az iskolalátogatás rendesebb, a fegyelem jó, az előmenetel egyöntetű, szóval a fejlődés minden irányban könnyebb lett. Ez időben a rajzoktatás is rendeztetett, amennyiben a tanoncokat iparáguk szerint lehetőleg csoportosították s ennek következtében a rajzosztályok szaporítottak.

Az 1895/96. tanév végén — bele számítva a téli tanfolyam osztályait — volt: 5 előkészítő osztály, 4 első osztály, 3 második osztály, 3 harmadik osztály, 2 rajzosztály a vasmunkások számára, 3 rajzosztály az építőiparosok számára, 2 rajzosztály a famunkások számára és 1 rajzosztály a vegyes iparosok számára. Közismereti oktatásban 868, rajzoktatásban 504 tanuló. Az évi fentartási költség már a 600 forintot is meghaladja.

háza és azt is lángba borította. A veszedelmes játék vagy hatszáz forint kárt okozott s mivel csak 300 frtra voltak a leégett épületek biztosítva, a tulajdonosnak a kára igen jelentékeny.

— **(Agyonlőtt asszony.)** Titokzatos büneset nyomára jöttek ma reggel a pécsi járás Arányos községében. Amint a legelőre kihajtott a községi csordás, ott egy asszonyt talált a fűben holtan, átlőtt mellel. Azonnal sietett be a községbe és jelentést tett az előjáróságnak, honnan aztán értesítették a csendőrséget, a szolgabírószágot és a pécsi királyi ügyészséget is. Az agyonlőtt asszonyban *Ádám* Antalné ismerték fel, hogy azonban ki volt a gyilkos és miért követte el a gyilkosságot, még nem tudják. Az asszony holttestét hazavitték és ott felboncolták. A gyilkosság színhelyén nem találtak semmi jelet, melyből a tettesre következtethetnének. A vizsgálatot a központi vizsgálóbíró vezeti.

— **(Patkányok a magtárban.)** *Bódi* János, drávaszabolcsi lakos betakarítván az idej termést, zsákokban rakta el szép rendben a magtárjába, hogy a patkányok kevésbé férhessenek hozzá. Azonban a buza készletét mégis megdézsmálták, még pedig két zsák buzát eltüntetvén a magtárból. Mivel ilyen nagy garázdálkodásra négy lábú patkányok nem voltak képesek, a káros patkányoknak felcsapott emberekre gyanakszik s feljelentésére meg is indították a nyomozást a tolvajok kézrekerítése végett. Két gyanuba vett bissei embert le is tartóztattak, a kik ellen most folyik a vizsgálat s alapos a gyanu, hogy ők voltak a magtár patkányai.

— **(Megkéselt ember.)** *Stanoja* Lázó, mohácsi lakosnak régtől fogva ellenségei voltak *Jevronics* Szávó és *Jevronics* Péter. A két *Jevronics* aztán most kitöltötte a haragját *Stanoja* Lázón, a kit meglestek az utcán és rátámadván, összevissza szurkálták s amellett még bottal agybafojtóba is verték. Hogy mi vitte őket erre a véres boszúra és mennyiben bűnösök a megvert emberen okozott súlyos testi sértés elkövetésében, azt majd a vizsgálat lesz hivatva megállapítani, melyet a mohácsi járásbíró már meg is indított.

— **(A rendőrség lánya.)** Tegnap este nyolc óra tájban egy rendő., egy kis, hároméves lánykát talált az utcán kóborolva. Mikor kérdezte tőle, hogy hová megy, azt felelte a csöpp gyerek, hogy »sétálni«; a nevét se tudta másképp megmondani, csak hogy *Ernesztinnek* hívják. Természetesen, a szülei lakásáról se tudott hát felvilágosítást adni s az anyjáról is csak annyit mondott, hogy az is elment — sétálni. A rendőr hát megfogta a kezét és bevezette a rendőrlaktanyába a városházára, hol a kicsi, beszédes leányka megjelenése szinte élénkséget keltett az éjszakába hajló álmos estén. Beszél a kicsi eltévedt leány mindenről, csak azt nem tudta megmondani, hogy az apját hogy hívják és merre laknak. Így hát a laktanya lakossága, az éjjeli posztra kirendelt rendőrök, a leányuknak fogadták, a mig érte nem jön valaki. A kis vendég csicsergett, csacsogott a szobában sokáig s aztán mikor elálmosodott, lefektették egy vaságyra, a melynek gazdája apai gondoskodással csak a szélét foglalta el, hogy a rendőrség lányának kényelmes éj-

szakai nyugodalma legyen. És a kicsike el is aludt, elfoglalva az ágyat kényelmesen, a rendőrök pedig hiába várták, hogy érte jöjjön valaki. Csak ma reggel állított be *Szicher* József, petrezselyem-utcai lakos, napszámos ember, hogy a kis leányuk elveszett. Persze, megörült, mikor látta, hogy az elveszett lányka meg van és haza is vitte nyomban az eltévedt báránykát, a ki egy éjszakára család-apai gondokat ruházott a rendőrségre.

— **(A közjegyzői előszobák tolvaja.)** A közjegyzői előszobákban elkövetett gyakori lopások tettesénél, *Gradwohl* István, berkesdi svábnál most tartották meg a házkutatást, hogy az ellopott tárgyakat megkeressék nála. Találtak is egész csomó lopott tárgyat, többek közt 42 törülközőt, 15 fejkendő, 6 kalapot, 5 pár cipőt, 12 pár keztyűt, 10 zsebkendőt, egy doboz író tollat, 2 esernyőt, 5 bocskort és egy darab vásznat. Mindezeket persze lefoglalták és áttették a bírósághoz, hol folyik a vizsgálat *Gradwohl* István ellen. Akik az utóbbi időben megloptak idebent jártukban, azok a vidéki atyafiak jól teszik, ha jelentkeznek kihallgatásra és előadják a kárukat, mely esetleg még meg is térülhet a lefoglalt lopott portékák közül.

— **(Tolvaj leány.)** *Hekmann* Emil, simontornyai lakosnál szolgálatban állt *Papp* Róza odavaló illetőségű cseléd. Szolgálatát azonban most elhagyta s mikor már eltávozott, csak akkor vették észre, hogy egy csomó fehérnemű is eltűnt vele. Természetesen, azonnal feljelentették lopás miatt és a megtartott házkutatás alkalmával öt darab női inget meg is találtak a leánynál, a ki azokat *Hekmané*-től úgy lopta el. Tettét be is ismerte s most várja büntetését.

— **(A szakáll.)** Az ókorban, amikor patrálrkális állapotok kapcsolták össze az embereket, akkora szakállt viseltek, a milyent a jó Isten adott. Ismertető jele volt a szabad embernek. Égbekiáltó bűnnek tartották akkortájt a szakáll lenyírását. A középkorban a hegyes spanyol szakáll került divatba. Még manapság is hordják a hajdani uralkodó, V. Károly szakállmintáját. Franciaországban a Napoleon-szakáll, Németországban I. Vilmos szakállfazonja talál sok követőre. Ferenc József szakáll pedig különösen a hadseregben akad fölös számban. Élénken, frappánsul igazolja XIII. és XIV. Lajos esete is, hogy mennyire befolyásolja a király külseje alattvalóinak szakállviseletét. Csupasz képű ifjak voltak, a mikor trónra kerültek. Az udvaroncok nem akartak elütni uralkodójuktól s arcukat simára borotváltatták. XIV. Lajos udvara terjesztette a borotválás divatját. Az osztrákok nem akarták a franciákat egyszerűen utánózni és a sima arcot megtoldták a náluk annyira kedvelt: copffal. Amint egy angol ujságban olvasuk, az angliások a teljesen sima férfiarcnak akarnak propagandát csinálni. Franciaország a női divat irányadója, Anglia pedig a férfiak viseletét igazgatja. Ugy látszik, hogy tul akarják egymást licitálni. A borbélyoknak kapóra jönne a divat. Csak hogy ezuttal a derűre boru következik. Főltaláltak ugyanis egy Kosmin nevű csodaszert, a mely megakadályozza a szakállnövést.

— **(Az országos szimuláns.)** Van egynehány ilyen példánya minden jókkal

bővelkedő széles e hazának. A kiknek az a rendes foglalkozásuk, hogy állandóan kórházi betegek és noha makk-egészségesek, nincs az a doktora a világnak, a kik arra tudják birni őket, hogy bevallják ezt. Mert ők mindig betegek, s ha egyik kórházból kidobják őket, elmennek a másikhoz és így járják be az országot, kitűnő kórházi kosztón. Ilyen országos szimuláns *Müller* József — kinek illetőségi helyét sem tudják — a kiról a belügyminiszter körrendeletben értesítette a törvényhatóságokat. A körrendelet — a mely tegnap érkezett le az alispánhoz — figyelmezteti a hatóságokat, hogy *Müller* Józsefet, ha jelentkeznek, csak rendkívül szigorú és beható orvosi vizsgálat után vegyék föl a kórházakba.

— **(A lisztlopó.)** *Lóth* János, albertfalui lakos, kocsián több zsák lisztet szállítván, pihenés céljából megállt egy kis kocsmá előtt. Mig ő odabenn volt a kocsmában, addig kocsijáról egy zsák lisztet valaki elemelt s el is szelelt vele, mikorra a lopást a gazda észrevette. A lisztlopó után megindulván a nyomozás, *Csondor* István, hercegszöllősi lakosnál megtalálták az zsákot a melyben a lopott liszt volt. Nevezett erre természetesen beismerte, hogy a lopást ő követte el s e beismerés alapján feljelentették a bíróságnak.

— **(Bachus szolgáloja.)** Jobb sort látott, jobb napokat élt az a közömbös arcú, különben még ma is biztos fellépésű teremtetés, a kit tegnap este betöréses lopásért tartóztatott le *Selényi* Antal rendőrbiztos. Tánító volt az apja a szerencsétlen leánynak, a ki *Szulimán* községben született s már tíz év óta lakik benn Pécsen s itt előkelő uriházaknál szolgál. Van azonban egy rossz, nagyon rossz szokása, mely a bűnre viszi: szereti, nagyon szereti a bort. Szenvedélye az ivás s ha nem tud másképp áldozni *Bachus* istennek, hát lop vagy csal, de innia muszáj. Már egyszer egy uriház kontójára, a hol szolgált, ötven forintos borszámlát csinált; most pedig egy másik házban betöréses lopás útján jutott borhoz. A házhoz nemrégiben szállítottak 102 üveg jóféle bort s a pincébe zárták. A leány azután letörte a lakatot egy hegyes vasszöggel és ellopott 30 üveg bort. A lopást ezelőtt egy héttel követte el, s mire tegnap reájöttek, már mind meg is itta az üvegek tartalmát. A rendőrségen beismerett mindent, még az arcizma se rándult meg, mikor számot adott szenvedélyéről, mely a bűnre vitte. Csak akkor ijedt meg, amint átvette a porkoláb, hogy a börtönbe kísérje, honnan majd átadják a királyi ügyészségnek.

— **(Asztagtüzek.)** Nem kevesebb, mint kilenc asztagtüzzről vettünk ma értesítést. A lefolyt napok is megkivánták hát a maguk zsákmányát és a múlt hétre minden nap esett egy-két asztagtűz a vidéken. *Varga* József, szentegáti lakosnak szalmakazla, *Hammar* Gyula, bissei lakosnak egy kazal szénája, *Thierwald* Mihály, torjáncai lakosnak szintén egy kazal szénája, *Varga* Ferenc, hercegszöllősi lakosnak buzaasztagja égett le, vagy háromszáz forint értékben. Nagy asztagtűz volt a Szegzárd melletti Gulyásvölgyben, hol özv. *Domonyai* Sándornének a buzája lett a tűz martalékává 1120 forint értékben. *Apponyi* Géza gróf pálfai majorjában kétszer egymás-

után is volt tűz s első ízben 1680 frt értékű gabonaasztagot, másodízben 3232 forint értékű szalmaasztagot emésztett fel a tűz. Végre Decsen *Kozma* Jánosnak a birtokán volt tűz, a mikor is 100 frt értékű gabona égett le. *Hahn* Henrik majosi lakosnak pedig egy asztag szalmája lett a tűz martalékává. Mindeme tüzek keletkezési okát nem sikerült a vizsgálatnak kipuhatólnia s így az mindegyik esetben ismeretlen maradt. Még szerencse, hogy a leégett asztagok mindegyik esetben biztosítva voltak s így a tulajdonosok kára, egy részben legalább, megtérül.

— **(Jegyzősegédek kerestetnek.)** *Olaszy* Gábor, szalántai körjegyzőnél, megbízható, kifogástalan, értelmes és szorgalmas segédek, esetleg gyakornokok alkalmazást nyerne. Teljesen felszerelt pályázati kérvények nevezetthez Szalántára küldendők, még pedig sürgősen, mert mindkét segéde egyéves önkéntes lévén, október hó elsején a katonasághoz bevonul.

— **(Ki a bűnös?)** Gyönkőn *Mestyán* Henrik, ottani lakosnak a háza a napokban a padláson kigyuladt és le is égett. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindított vizsgálat kiderítette, hogy a leégett ház kerek háromszáz forinttal volt többre biztosítva, mint a mennyit ért s az a gyanu támadt, hogy a házat készakarva gyújtották fel. Most annak kiderítése végett folyik a vizsgálat, hogy ki okozta hát a tüzet, ki a bűnös, mert az a gyanu, hogy a házat maga a gazda gyújtotta fel haszonvágyból, hogy többet kapjon érte, mint a mennyit ért.

— **(Hol a tűz?)** Ma délután 4 órakor tüzött jelzett a toronyőr a közömbös tűz-őrségnek. A tüzoltók kocsikra kapva vágattak is kifelé a Ferenciek-utcáján a sziget-országútra, a hol — úgy mondták — *Marton* fakeskedő telepén van tűz. De hát nem volt. S ekkor a tüzoltóság visszafordult és a belvárosi országúton át a siklósi-utcára tartott . . . Ott se volt tűz . . . Végre onnan aztán egy kis kerülővel, miután megnézték, nem-e az Engel-féle fatelep körül füstöl-e valami, siettek be a városházára és igyekeztek gyorsan leszerelni, nehogy valaki megkérdezze tőlük: hol volt a tűz? Bizony szeptember második napján — augusztusi melegben — nem is valami kellemes áprilist járnai. Node vigasztalódjanak derék tüzoltóink; áprilist járt velük az a sok kíváncsi is, a ki ugyanazt az utat, a mit ők kocsin beszáguldtak, megtette — gyalog s izzadt bele, de azért tüzet nem láthatott.

— **(Orvtámadás.)** *Szabó* István, martonfai lakos egyik este szép csendesen ballagott hazafelé, mikor a sötétben valaki szó nélkül rátámadt és egy bottal ütlegelni kezdte. A megtámadt ember menekült az orvtámadó elöl, így is azonban súlyos sérüléseket szenvedett. A sötétben nem ismerte fel határozottan megtámadóját s az, a kit másnap feljelentésére gyanuba fogtak, erősen tagadja, mintha ő lett volna az orvtámadó. A vizsgálatot egyelőre tovább folytatják az orvtámadás ügyében.

— **(Hogyan gyűl a pénz.)** Egy angol ember, a kinek nem volt egyéb dolga, évenként tanulmányozta, hogy mennyit kama- tozik a miliomosok vagyona. Tapasztalatai

alapján a következő érdekes kimutatást állította össze: Rochfeller, a híres amerikai milliomos ha este fél 11 órakor lefekszik és másnap reggel 7 órakor felkel, 17,705 dollárral lett gazdagabb. Reggelizni 8 és 9 óra között szokott s ez idő alatt 4166 dollárral növekedett a vagyona. Este, a mikor rendes szokása szerint kezébe veszi a hegedűjét, boldogan gondolhatja el magában, hogy 50,000 dollárral ismét gazdagabb, mint az előtte való napon volt, a nélkül, hogy csak a kis ujját is ki kellett volna nyujtania a pénzszerzésért. Jay Gould tizennégy év alatt 72 millió dollárt gyűjtött össze; vagyona csak kamatokban milliókat jövedelmezve, mindig növekedik magától. Érdekes, hogy ennek a milliomosnak 35 éves korában még nem volt 1000 dollárnyi vagyona sem.

— (**Veni Sancte.**) melyet a pécsi áll. főreáliskola e hó 5-én, azaz vasárnap reggel 7 órakor az irgalmasok templomában tart meg, ngs. Dobszay István kanonok fényes segédlettel celebrál. Az ünnepélyes mise alatt Eckhardt Antal, főreáliskolai énektanár vezetése alatt a következő művek adatnak elő: »Veni Sancte« Eckhardt Antaltól. »Es-dur mise« F. S. Hölzltől. »Justitia Domini« solo quartet zenekar kísérettel R o t t e r t ó l. A közreműködőket a következő előkelő műsor tünteti fel: Czankl Mici k. a. Girardi Józsefné, Kaffka Józsefné, Kindl Gizi k. a. Kaltnekker Ilona k. a., Molnár Kálmánné, Schneider Istvánné, Thaler Gusztávné úrhölgyek. Hoffer Károly, Haksch Lajos, Kaufmann Mátyás, Niedermayer József, Jilly Aurél, Müller Antal, ifj. Reberics Imre, Taky Gyula urak, mint énekesek. A zenekarban közreműködnek:

Löhr Vilmos, Müller Róbert, Maletter László, ifj. Némethy József, Kaffisch Jenő, Virth János, Girardi István, Mihailovits Emil, Girardi József, Zoller Nándor, Leischner Lipót, Stejszkal Venczel, Wézner József, Thuma Venczel, Wotroba József urak. Az orgonát Hoff Rikhard kezeli.

— (**Az a csengetés.**) A vasuti csengetés eltörléséhez még mindig nem szokott hozzá a publikum. Ennek tulajdonítható az az érdekes jelenet, a mely a pécsi perronon játszódott le. Több pécsi hölgy ugyanis kiment a vasuti állomásra, hogy a fürdőről haza jövő rokonukat üdvözljék. A vonat be is robogott s meghozta a várva-várt mamát és leányát. A kölcsönös viszontlátás örömei után a mama és leánya felültek a barsi vonatra. A válás nehéz lévén, a hölgyek is beszálltak a kocsiába, hogy egy perc se veszzen kárba. Az egyik éltesebb nő azonban, a kinek nehezebbre esett a kényelmetlen lépcsőkön a kocsiba szállni, lent maradt a rokon leányával. De mi történt most? A vonat csendben elindult. Sem a kocsiban, sem a peronon levő hölgyek a nagy lármában nem hallották az indító mehet-et. A bentlevők eleinte tolatásnak vették a kocsi elindulását, de a mikor látták, hogy bizony a vonat mindig sebesebben kezd haladni, a kalauz után kezdtek kiabálni. Szerencsétlenségükre azonban kalauz nem volt a közelben s az ide-oda rohanó és jajveszékélő hölgyek helyzete komikussá vált az utasok előtt.

— Hol a lányom? Hol a lányom? hangzik a robogó vonatról. De bizony minden hiába volt.

A leány lenn maradt s helyette az öt hölgy utazott a mamával, a kik elhatározták, hogy a legközelebbi állomáson — kiszállnak. Ugy is történt s a kétségbeesett mama visszahozva a pécsi öt hölgyet, cserébe a legközelebbi vonattal visszavitte a saját leányát.

— (**Nem színigazgató és nem színészek.**) A tegnapi számunkban azt írtuk — jóhiszeműleg — hogy Sásdon Bodrogi László színtársulata működik. Most illetékes helyről azt az értesítést kaptuk, hogy Bodrogi László a concesszionált színigazgatók sorában nem létezik, hanem a nevezett ur *daltársulati* igazgató (lehet) — kinek társulataul, (ha ilyen létezik) egész darabokat nem, hanem a belügyminiszteri engedély szerint csak kivonatok és coupletteket szabad produkálni. Ebből látszik, hogy nem minden csupasz képű ember színész, hanem csak Zänger.

— (**Karfölvételi próbák.**) Egy röpke szó nyilallott . . . Azaz nem is egy röpke szó, hanem egy röpke kommuniké, a melyet Porzsolt Kálmán a népszínház igazgatója küldött be hozzánk »kegyes közlés végett.« Mi elég kegyesen közöljük, — bár szívesen óvnánk meg türelmőkről ismeretes olvasóinkat attól a hatástól, a mit ez a kommuniké a pécsi háztartásokban és lakásviszonyoknál okozni fog. A kommuniké arról szól, hogy a népszínháznál az idei karfölvételi próba folyó hó 6-án (hétfőn) lesz és a kik a uépszínház női- vagy férfi énekkarába Porzsolt Kálmán igazgatása alatt szerződötténi óhajtanának, aznap délután három órakor

végig oly dolgokat, mint műtéteket, végrehajtásokat, melyektől még az erősebb nem képviselői is huzódnak. Csak ezért szeretik olvasgatni azon regényeket és végig nézni azon színjátékokat, melyek kalandokban, váratlan eseményekben, fordulatokban bővelkednek, hol az iszonytató jeleneteket még borzadályosabbak követik.

Ez oka annak, miért kutat némely nő előszeretettel másnak titkai után, melyet ha sejt, élénk képzelő tehetségével kiszinez és regénynyé alakít át. Nem gonoszság, vagy rosszindulat, nem irigység vagy rosszasság, csak a kíváncsiság egyedüli oka mindennek.

Nagyban vádolják a nőket a csacsakaságról is, bár a híres Montaigne épp az ellenkezőt állítja, mikor mondja: »Nincs nő, ki legalább egy titkot ne vinne magával a sirba.« Igaz, magyarázható ez akként is, hogy a legtöbb oly valamit követ el, mit titkolnia kell. Be kell vallanunk azt is, hogy ha a nő beszélni kezd, nem oly gyorsan hagyja azt abba, mi azonban betudható organizmusának, nyugtalanságának, mely még a beszédben is kielégítést keres. A tudós általában szófukar, viszont tudja van, hogy a tudatlan emberek sokkal többet beszélnek, mint a tanultak, mint a hogy ezt az angol közmondás kifejezően mondja: »the sellier the man the more he talks.« (minél együgyűbb az ember, annál többet beszél.) Nem akarom ezzel azt mondani, hogy a nők együgyűek, de hát azt be kell ismerni, hogy nem sokat gondolkodnak és nagyon is meggondolatlanul beszélnek.

Erősen kifejlett jellemvonása a női nemnek a boszuéretet is. Kisérelje csak meg valaki megsérteni a nőt hiúságában, feltámad benne a boszuéretet, mely aztán iszonyatos tud lenni. Csodálatos jelensége a természetnek,

vigasztalá. Ez öltöny lassanként nagyobbodni, tökéletesebbül kezdett, — legideálisabb volt valamennyi között a görögök bő öltönye, mely eltakar mindent, mit el kellett takarnia, hiven mutatta azonban a test bájait, a szép formákat. A nők nem elégedtek meg ezzel, a hiúságnak ez nem volt elég tömjén, kívánságuk már nem az, hogy a testi bájaikat pusztán láttassák, vagy inkább sejtessék, azokat lehetőleg növelni akarták és akarják. A nők hiúsága mindig talált valami újat, mely által magát szebbé tenni vélte annál, a milyennek Isten alkotta. Így találtak fel a sántikáló szépség mankói, a hamis keblek, vattás ruhaderekak, magas cipősarkak, az ugynevezett puffszoknyák, hamis hajfürtök, tökéletes álhaj, az elefántcsontfogak, helyenként kitömött harisnyák, apró vánkosok a beesett arc megfeszítésére . . . de nem folytatom. Látom, elég volna még egy szó, még egy titok felfedezése, a leleplezés folytatása és kitörne a harag.

jelentkezzenek. Képzletünk, a merész szárnyáról ismert sas, . . . már látja mint reagálnak erre a hirre Pécs és a vidék kórista és kóristáné jelöltjei. Halljuk a jövő zenéjét: a szobaleány nagy C-dur áriáját, a melyet a szalon tisztogatása közben bocsát versenyre a fülemile dalával. A pécsi ipar tanoncai és segédei között falakat megreszkettetően jelentkezik a basszus, bariton és tenor »hanganyag« — a mitől a műhely elveszti csöndes jellegét, és halljuk, a mikor éjjelenként a Jókai-téren, Scitovszky-téren és a kapcsolt részeken fölhangzik az az ismeretlen eredetű dal: »Nem vagyok én részeg . . .« Csakhogy most nem a szokásos korhely módon; precizül, mintha csak valami karmester dirigálná. Szeptember hatodikáig énekes város, a kóristajelöltek városa vagyunk. Sok szerencsét kívánunk a Pécsről felránduló szerencsepróbálóknak, a mikor művészi ambíciójuk a népszínház ítélőszéke elé viszi őket. A szobaleány biztosan azt énekl:

»Fáj a szívem majd meg reped . . .«

A műhelyek hanganyaga:

»Sujt az átok . . .«

Az éjjelek fülemiléje pedig:

»Részeg vagyok, rózsám . . .«

És Konti, vagy Bokor, a melyik karmester hivatalból próbázik, műértőleg boncolja szét a hamis hangokat az énekből, és — ha ismert jós tehetségünknel fogva jól sejtjük — zordul rámondja a pécsi kórista és kóristáné jelöltekre:

— Alkamatlan . . .

És utaznak vissza Pécsre a csalódott jelöltek: a szobaleány, a portörő rongy, a hanganyag a dikics, a harmadik pedig a koresma-asztalok mellé . . .

— (**Jövőkről-menőkről . . .**) Járnak az utcán a lányok, menyecskek. Járnak világos, szép nagyvirágos nyári ruhákban. És fúj a szél, fujdogál és ez a szél meglebegetteti a könnyű ruhákat. És mondják a lányok:

— Ez már nem nyár; jön, jön az ősz; már hideg a szél, olyan őszi forma.

Nézem a lányokat. Sok, sok ismerős van köztük. Egyikkel jártunk az iskolába, a másikkal a tánciskolába, később táncoltunk a bálokban meg a majálisokon. Igen, igen, a majálisokon, szép csendes nyári éjszakákon, mikor a levegő csupa fűszeres a virágok illatától. És jöttek, mentek az évek és én még mindig látom azokat a lányokat szép nagyvirágos nyári ruhákban. Jönnek, mennek az utcán és a mikor meglibbenti az egyre hűvösödni kezdő szél a könnyű ruhájukat, mondják a lányok:

— Ez már nem nyár; jön, jön az ősz.

És én nem nézem az arcukat, a járásukat és látom, mint hullanak le az édes leányarcokról a rózsák. Évről-évre egy-egy kezdetben alig észrevehető barázda. A járásuk is nem olyan könnyű, egyre veszt a ruganyosságából. És a szívük, ami a fő?! . . . Beszélék egyikkel is, másikkal is erről is, arról is, régi időkről is, mikor jártuk a tánciskolákat, a bálakat, fűszeres illatu nyári éjszakákon a majálisokat. És arról az időről, mikor csupa rózsá-

volt az arcuk, mikor tavasz, nyár volt a szívükben . . . És nem mondják a lányok, de én azért hallok:

— Ez már nem nyár; itt a szívben is jön az ősz, jön bizony . . .

— (**Orvos vice.**) A tipikus orvos vicek közül a jobbak egyike történt meg ma egyik anyakönyvi hivatalban. Egy ismert jobbhirű orvos köszöntött be az anyakönyvvezetőhöz.

— Anyakönyvvezető ur, legyen szives, mutassa meg a halálozások anyakönyvét.

— Szivesen; de minek az a doktor urnak?

— Tetszik tudni, több hétig távol voltam, most aztán tudnom kell, hogy melyik paciensem halt meg azalatt, nehogy az a blamázs történjék meg velem, hogy oda menjek vizitálni, a hol a paciens már meghalt . . .

A hivatalban voltak azt mondják, hogy mikor az orvos átnézte az anyakönyvet, erősen csóválta a fejét.

Órák ezüst-arany tárgyak az ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Didi és más elbeszélések.** Ily cím alatt tizenhét rövidlélezetű novellát adott ki Budapesten P. *Pécsi Jenő*, kinek nevével a

VIII. FEJEZET.

A női nemről.

Nagy baja a női nemnek, hogy rossz tulajdonai számra nézve aránytalanul meghaladják a jó tulajdonokat. Ez azonban a dolog természetében rejlik. A nő azért lett teremtve, hogy szeressen, ez tere és hivatása, jó tulajdonai ezen egyben összpontosulnak, míg a bennők levő rossz, — melyet Éva anyánk hozományul kapott a kígyótól — száz léle alakban nyilvánul. E Jánusfejű sárkányhibák pedig a csapodárság, hűtlenség, fecsegési vágy, az »igazam van«-hozi ragaszkodás, kíváncsiság, uralkodásvágy, szeszélyesség, szenvelgősség, irigység, tetszvágy stb. A nő az, ki egyedül képes boldoggá tenni, de viszont ő az, ki kacérságával elbolondít, hiuságával tönkre juttat, hűtlenségével boldogtalanná tesz, nyelvével agyonkinoz, boszujával megnyomorít, szarvakat rak fejünkre és a kétségbeesés kintpadára vonzol, hol a kinok összes nemével megismertet.

Nem lehet rólok elég jót írni, de viszont kevés a papír ahhoz, hogy felsoroljuk rossz tulajdonait. Hogy mégis tanulmányom a befejezettség némi látszatával bir-

jon, röviden ezekről is szólok, ezáltal Michelet és Toldy nyomán könnyedén bebizonyítva, hogy a nők a barátságot csak a másik nemmel szemben ismerik, a nő nőt nem tud szeretni, — teszem ezt, hogy ebből kiindulva Illésy György és Bariss Sándor dolgozatai alapján főbb vonásaiban érinthessem a sok vitára anyagot szolgáltatott női kérdést, igyekezve megfelelni arra, vajjon megérdemlik-e a nők és ha igen, mily mértékben lehetnek részesei az emancipációnak.

A nő legnagyobb hibájáról — a hiuságról — már megemlékeztem, röviden a többiek is érintem.

Sajátos, hogy a nőknél a kíváncsiság sokkal jobban fejlődött ki, mint a férfinál, előidézi ezt elevenebb, nyugtalanabb természete, melynek minden törekvése, hogy tudatlansága békóit áttörje. Épp ezért a leány sokkal könnyebben bírható a tanulásra és oly studiumokban, melyek könnyen felfoghatók, sokkal szebb előmenetelt ér el, mint a hasonló korú gyerek; könnyedén tanulja meg a természetrajzot, szivesen foglalkozik a történelemmel és földrajzzal, nagyobb eredményeket ér el a ének és zene terén, már csak azért is, mert kedélye sokkal gyengédebb. Tudományszomja mégis könnyen kielégíthető, a nő tökéletességre e téren nem törekszik és csak a felületességet, a tudomány látszatát szereti és keresi. Mint lepke, virágról virágra száll, de állandóan, hosszabb ideig egy helyen sem tartózkodik, ép így a nők, egy tudománnyal hosszabban, eredménynyel foglalkozni nem tudnak, ez oka, hogy a női nem mindedig nem dicsekedhetik tudósokkal, bölcsészekkel, de még feltalálókkkal sem.

Kíváncsisága sokaknál egészen elfajul. Szivesen, örömmel hallgatnak végig rémhistóriákat, sőt szivesen néznek

szépirodalmi hetilapok hasábjain találkoztunk csak eddig néha-néha. A tetszetős kiállítású kötet figyelemre méltó dolgokat tartalmaz s a tizenkét novella közül úgy az első — melytől a könyv címét is vette — valamint »A gavallér«, »Intermezzo«, »A hónapos szoba«, »Mese az oktan prókátorról«, »Regény a Nizzából« és »Az áldozat« határozottan sikerült alkotások, de a többi darabok is érdekesek az elolvasásra s közöttük »A szerelem«, »Vence—Budapest—Páris« és »Petike« tele vannak érzéssel, poezissal. Valaminthogy a szerző minden egyes novelláját az érzés, a poézis jellemzi s ez teszi azokat hangulatosakká és olyan megkapókká, hogy lebilincselik az olvasó figyelmét. Viszont azonban ez szolgál hátrányára is a novelláknak, melyek a legtöbb esetben nem történetek, csak odavetett, rapszodikus történetrészletek s benők sohasem a hős az, ki érdeklődést kelt, de a mód, a hogy történetét a szerző rövid vonásokban, drámai mozzanatokkal megírja. Ha a szerző ezt a mai fiatal írók által szenvedett írásmódot mellőzi és elbeszélő tehetőségét nem saját énjének, hanem — a mint kell — hőseinek a történetekben érvényrejuttatásával izmosítja, akkor továbbra is jó dolgokat várhatunk tőle. Az új könyv *Toldy* Lajos bizományában Budapesten jelent meg s 1 frt 20 krért minden könyvkereskedésben kapható.

Törvényszék.

§ **Vaddisznónak nézték.** A bellyei uradalmi sertésállományból tavaly nyáron gyakorta el-eltűnt egy-egy jófajta hizónak való malac. Az esetet a kanász be is jelentette *Delin* Frigyes uradalmi főerdésznek, a ki aztán utánuk lesetett az ismeretlen tolvajoknak. Ily módon gyanuba jöttek *Szabó* István és *Gábrriel* József, kik ismert orvvadászok hírében álltak s a kikre egy malac eltűntetése rájuk is bizonyult. Az illetők ugyanis túl a Dunán vadásztak s ez alkalommal átjövén az uradalmi területre, ott eltűntették a malacot. Ők ugyan azt mondták, hogy vaddisznónak nézték s *Szabó* lelőtte azt és aztán megosztottak rajta. Mindazonáltal a lopás vádjában mindkettőt bűnösnek találták és a ma megtartott végtárgyaláson hat-hat havi börtönre ítélte őket a pécsi kir. törvényszék. Az elítéltek megfelebbezték az ítéletet.

§ **Leszámolás.** Horváth Pizdóci Mihály az Adorján pusztán mint kanász volt alkalmazva. Kapott minden sertés után 20 itce buzát és 20 kr. készpénzt. Azaz, hogy csak kapott volna, mert a cselédek, kiknek disznóit szintén őrizte, megfizették ugyan neki a konvenciót, Bleyer Ignác az ispán azonban az uraságtól járó fizettséget különböző ürügyek alatt visszatartotta, sőt az 1 hold konvenció földet is csak miután az uraság elrendelte, adta ki a szegődött kanásznak. Horváth uram úgy találta, hogy nem kanászhoz illően bännak el vele s azért midőn Bleyer ismét csak üres ígérekkel akarta kifizetni, felszólalt e méltatlanság ellen, mire az ispán arcul akarta ütni. Ezt azonban Horváth már nem várta be, hanem egy nála volt hosszú nyelű baltával az ispán fejéhez sujtot. A balta az arcán

találta az ispánt s azon a mellett, hogy 7 fogát kiütötte, jókora léket is vágott rajta. A végtárgyaláson a törvényszék vádlottat a btk. 302. §-a alapján súlyos testisértés büntette miatt 1 évi és 9 havi börtönre ítélte és 150 frt kártérítés megfizetésére kötelezte.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1897. évi szept. 7-én.

1. Kis Jánosné — Strausz Salamon d. e. 9 óra.
2. Tarnocay Józset — Babos Ferenc s tsa d. e. 9 és fél óra.
3. Bischof János — Jakab József d. d. 9 és fél óra.
4. Spitzer testvérek — Steiner H. d. e. 9 és háromnegyed óra.

Közgazdaság.

□ **Szarvasmarha díjazás.** A »somogy-megyei gazdasági egyesület« szeptember hó 27. napján délelőtt 10 órakor Tabon tenyésztőteheneket díjaz, mely célra 200 koronát fordít. A díjak a következők: I. díj 60 korona, II. 50 III. 40 IV. 30 V. 20 Összesen 200 korona. Díjazási feltételek. 1. Díjat csak a somogy-megyei volt urbéresék vagy ezekhez hasonló körülmények közt gazdálkodó somogy-megyei tenyésztők tehenei nyerhetnek. 2. Csupán oly tenyésztőtehenek díjaztatnak, melyek a bemutatáskor negyedik évüket betöltötték. 3. Pályázók tartoznak községi bizonyítvánnyal igazolni, hogy elővezetett teheneik növendékmarha koruktól fogva nevelésük alatt voltak. A fentebb elősorolt díjakon kívül dicsérő oklevelek is osztatnak, minden más somogy-megyei tenyésztőnek magyarfajtu tenyésztőtehenek részére is. A díjazást a somogy-megyei gazdasági egyesület által kiküldött szakbizottság eszközli, melyhez az alispán által kiküldendő állatorvos is csatlakozik.

□ **Lódíjazás.** A »somogy-megyei gazdasági egyesület« szeptember hó 6. napján délelőtt 10 órakor Lengyeltóiban tenyészkancaikat díjaz, mely célra 300 drb. ezüst koronát fordít. A díjak a következők: I. díj egy anyakancára 120 korona II. díj egy anyakancára 100 korona III. díj egy anyakancára 50 korona IV. díj egy anyakancára 30 korona Összesen 300 korona. Díjazási feltételek. 1. Díjat csak a somogy-megyei volt urbéresék vagy ezekhez hasonló körülmények közt gazdálkodó somogy-megyei tenyésztők tulajdonát képező anyakancák nyerhetnek fajtkülönbségek nélkül. 2. Az anyakancák szopós csikóval mutatandók be. 3. A pályázók tartoznak községi bizonyítvánnyal igazolni, hogy a bemutatott kancák az illető csikók születése előtt tulajdonukat képezték. 4. Díjazásra az elővezetéskor 4 évnél fiatalabb kanca igényt nem tarthat. 5. Az egyszer már díjazott kanca ugyanazon foku vagy alacsonyabb foku díjat nem nyerhet. A fentebb elősorolt díjakon kívül dicsérő oklevelek is osztatnak, minden más somogy-megyei tenyésztőnek tenyészkancaik részére is. A díjazást a somogy-megyei gazdasági egyesület által kiküldött szakbizottságok eszközlik, melyekhez az alispán által kiküldendő állatorvos is csatlakozik.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 » 01 »
Uj.-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 » 23 »
Bécsből	909. sz.**)	személyv.	» 9 » 33 »
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 » 18 »
Budapestről	1906. sz.	» » d. u.	4 » 10 »
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes » »	5 » 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	8 » 5 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	7 » 56 »
Broodról	1909. sz.	személyv. éjjel	11 » 02 »
Mohácsról	» »	» reg.	8 » 01 »
»	»	» k d. e.	11 » 18,,
»	»	» d. u.	5 » 50,,
»	»	Tv. szsz. éjjel	11 » 02,,

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	» 1901. sz.*)	gyors » »	8 » 24 »
Bécs	» 711. sz.**)	vegyes » »	8 » 29 »
Vinkovce	» 8702. sz.	személyv. » »	9 » 49 »
Budapest	» 1905. sz.	» » d. e.	11 » 33 »
Uj.-Domb.	» 1953. sz.***)	vegyes » d. u.	2 » 47 »
Brood	» 1906. sz.***)	személyv. » »	4 » 20 »
Bécs	» 3701. sz.	» » »	6 » 34 »
Brood	» 1908. sz.	» » este	8 » 13 »
Budapest	» 1909. sz.	» » éjjel	11 » 30 »
Mohács	» »	» » reggel	5 » 35 »
»	»	» » d. e.	9 » 49 »
»	»	» » d. u.	4 » 20 »
»	»	Tv. szsz. este	8 » 18 »

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

TÁVIRATOK.

— **Meggyalázott nemzeti címer.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Versecen, a reáliskolai épületen levő nemzeti címet ismeretlen tettesek annyira megrongálták és bepiszkolták, hogy le kellett vételni.

— **Gyilkos béres.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Vaály István kulai földbirtokost bérese, Dsund János nagy kegyetlenséggel meggyilkolta.

— **A kard.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tegnap este a fővárosban az Andrassy-ut és a váci-körut sarkán egy fiatal ember egy katonatiszttal összeütközött, amiből előbb szóváltás kerekedett, majd a katonatiszt kardot rántva, a fiatal embert életveszélyesen megsebesítette.

— **Horánszky beszámolója.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Horánszky Nándor tegnap Abauj-Sepsibe utazott választóihoz, beszámoló tartására.

— **A király a hadgyakorlatokon.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bisztritzben tegnap a király tiszteletére fáklyásmenet és a város kivilágítása volt. A király megjelent az erkélyen s a nép zajosan éljenezte. Ma reggel kocsin ment a hadgyakorlat színhelyére, ahol lóra ült s érdeklődéssel nézte a gyakorlatokat, melyek szombaton végződnek.

— **Még egy ókori rabbi.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szombathelyen Jungreiss rabbi, hasonlóan a nagyszöllősi esetekhez, lekapartatta a temetőben alkalmazott sirkövekről a magyar fölíratokat.

— **Pálmay Ilka szerződése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pálmay Ilkát a fővárosi magyar színházhoz szerződtek.

— **A cár Varsóban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A cár Varsóban igen jól érzi magát s az előtte tisztelgő lengyel küldöttségeknek elismerését fejezte ki a fogadtatásért.

— **Egyezkedés a Lajthán túl.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák jobboldali párt ma délután Bécsben ülést tartott, melyen a Badeni által proponált egyességi pontok fölött tanácskoztak.

Nyílt-tér.*)

**Dr. Lauber Rezső
ügyvédi irodáját**

megnyitotta.

Iroda:

Mária-utca 45. szám.

Lauber-ház.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTAV Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

13678. szám.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hochrein József pécsi lakos végrehajtónak Brabeczky Jánosné szül. Radol Alojzia pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen 250 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs város határában fekvő, a pécsi 484. sz. betétben † alatt felvett 1. sorsz. 342. hrsz. 3. sz. ház, udvarnak B. 2. alatti $\frac{3}{24}$ -ed részére 1400 frt kikiáltási árban, a pécsi 489. sz. betétben I. 12. sorsz. alatt felvett 7480/1, 7480/2. hrsz. ingatlanoknak B. 5. alatti $\frac{1}{24}$ -ed részére 143 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi október hó 2-ik napján d. e. 9 órakor a kir. törvényszék épületben 7. ajtó alatti árverési teremben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 140 frt, 7 frt 15 kr. és 7 frt 15 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminisz-

teri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni — avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. trvszék tlkvi osztályánál, 1897. évi július hó 17. napján.

Vodicska Ferencz

kir. trvszéki albiró.

14084. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Jakab végrehajtónak, Dunst Pál és neje Haszmann Emilia végrehajtást szenvedők ellen 1278 frt 21 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a kir. járásbi-

róság területén levő, Kis-Kozár határában fekvő, a kis-kozári 475. sz. betétben felvett a. I. 923/1. és 923/2. hrsz. szőlőkre 522 frt becsárban és mint kikáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi október hó 9. napján d. e. 10 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 52 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1897. évi július hó 23-án. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Lukrits István,

kir. táblai biró.

Ki iszik
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávét?

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzájárulása által elvesz az idegizgató babkávénak általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megrontotta. Különösen ideg- s gyomorbántalmakban szenvedőknél sok ezer esetben a legegészségesebb és a legkönnyebben megemészthető itálnak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé. *****

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, úgy babkávéizzal keverve, mint tisztán nagyon szeretik.

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitalt mégsem akar magától megvonni. Takarekossági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávével vegyítve, akár tisztán. *****

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a legjobb malátából készül; a babkávéd kedvelt ízét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a babkávéd kellemesen ingerlő ízét és a malátakávének egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit.

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vizsgálni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

Az olyan csomagban, a melyen nincs rajta a Kathreiner név, hamisított kávé van.

